

Η εφηβεία τελειώνει στα... 25

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η εφηβεία δεν τελειώνει στην ηλικία των 18 ετών, αλλά μπορεί να «κρατήσει» μέχρι τα 25, σύμφωνα με αναθεωρημένες οδηγίες που εστάλησαν στους βρετανούς παιδοψυχολόγους.

Όπως αναφέρει το BBC, ειδικοί στον τομέα της παιδοψυχολογίας εξέδωσαν τις νέες οδηγίες για να εξασφαλιστεί ότι η μετάβαση στην ενήλικη ζωή δεν γίνεται βιαστικά και εις βάρος της υγείας και της εκπαίδευσης.

Η εξέλιξη αυτή ακολουθεί πρόσφατα επιστημονικά ευρήματα που αφορούν την συναισθηματική ωριμότητα, την ορμονική ανάπτυξη και τη νευρολογική δραστηριότητα.

«Η ιδέα ότι ξαφνικά στα 18 του κάποιος γίνεται ενήλικας, δεν ακουγόταν ποτέ σωστή», δήλωσε η δρ Λαβέρν Άντρομπας, παιδοψυχολόγος στην Κλινική Tavistock του Λονδίνου. «Η πείρα μου με τους νέους ανθρώπους είναι ότι και μετά από αυτή την ηλικία χρειάζονται μεγάλη στήριξη και βοήθεια».

Όπως είπε η δρ Άντρομπας, η νευροεπιστήμη έχει αποδείξει πως ο εγκέφαλος εξακολουθεί να αναπτύσσεται μέχρι τα 25 χρόνια και ότι η νοητική ανάπτυξη συνεχίζεται επί πολύ περισσότερα χρόνια απ' ό,τι πίστευαν έως τώρα οι ειδικοί.

Στην πραγματικότητα, «η συναισθηματική ωριμότητα, η αυτοεικόνα και η κριτική ικανότητα εξελίσσονται κατ' αναλογία με την συνεχιζόμενη ανάπτυξη του προμετωπιαίου φλοιού του εγκεφάλου», εξήγησε.

Ταυτοχρόνως, η ορμονική δραστηριότητα που τυπικά θεωρείται «της εφηβείας», συνεχίζεται πολύ μετά το 20ο έτος ζωής, πρόσθεσε.

«Βλέπω πολλούς 16χρονους και 17χρονους εφήβους οι οποίοι βρίσκονται σε τέτοια ορμονική “καταιγίδα” ώστε είναι ουτοπικό να πιστέψει κανείς πως θα την ξεπεράσουν όταν γίνουν 18 ετών», είπε χαρακτηριστικά.

Έτσι, ειδικοί όπως η ίδια υποστηρίζουν ότι η εφηβεία πρέπει να ταξινομηθεί σε τρία στάδια: την πρώιμη (ηλικίες 12-14 ετών), την μέση (ηλικίες 15-17 ετών) και την προχωρημένη (ηλικίες από 18 ετών και άνω – μέχρι τα 25).

Έως τώρα τα στάδια της εφηβικής ανάπτυξης ήταν: πρώιμη (ηλικίες 12-14 ετών), την μέση (ηλικίες 15-16 ετών) και την προχωρημένη (ηλικίες 17-18 ετών).

Οι νέες οδηγίες, πάντως, έχουν ήδη προκαλέσει επικρίσεις. «Στις δυτικές κοινωνίες υπάρχει η τάση να μην αφήνουμε τα παιδιά να μεγαλώσουν, γι' αυτό και ολοένα περισσότεροι 20χρονοι ζουν στο σπίτι με τους γονείς τους», είπε ο δρ Φρανκ Φαρέντι, καθηγητής Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Κεντ.

«Ως αιτία γι' αυτό προβάλλονται οικονομικοί λόγοι, αλλά η αλήθεια είναι ότι οι νέοι έχουν χάσει την λαχτάρα για ανεξαρτησία και την αποφασιστικότητα να παλέψουν μόνοι τους. Όταν ήμουν φοιτητής, το να μένει ένας νέος στο ίδιο σπίτι με τους γονείς του ισοδυναμούσε με κοινωνικό θάνατο, ενώ σήμερα είναι ο κανόνας».

«Δεν ωριμάζουν όλοι οι άνθρωποι με τον ίδιο ρυθμό και συνεπώς οι αυστηρές διαχωριστικές γραμμές στην ηλικία είναι λάθος», αντέτεινε η δρ Άντρομπας.

Πηγή: ikypros.com